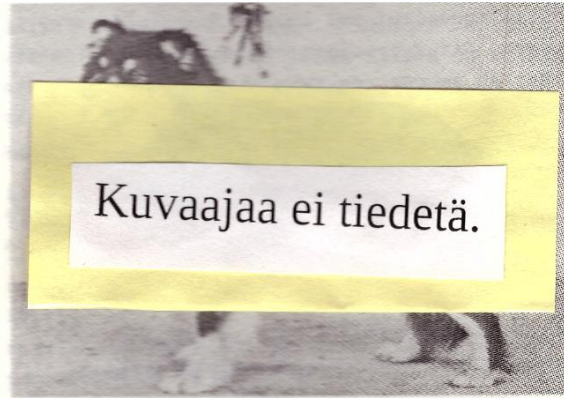

Kuvaajaa ei tiedetä.

PAIMENKOIRATYYPPI

Englannista peräisin oleva maatiaispaimenkoira Border Collie, jota monet tutkijat pitävät läheisenä sukulaisena. (Kuva vasemmalla)

Kuvaajaa ei tiedetä.

Paimensukuinen lapinkoira SF MVA Peski Luuhki 5222A/73, om. Marja-Liisa Ritala & Veikko Kytölä. (Kuva oikealla)

KIRJEITÄ

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura on saanut seuraavansisältöisen kirjeen. Saapunut kopio on niin himmeä, että painoteknisistä syistä olemme joutuneet kirjoittamaan tekstin uudelleen.

Erkki Utela
Suomen Pystykorvajärjestö
Katajatie 4.
46900 Inkeroinen

Toimitamme asiamme sinulle, Erkki, järjestön puheenjohtajana, ja toivomme sinun vievän sitä eteenpäin niin, että tulemme kuulluiksi.

Tämä lapinkoirakysymys tuntuu käyvän aina vain vaikeammaksi. Tuskin minkään muun kotimaisen rodun kohdalla järjestön virallinen toiminta on niin "salakähmäistä" kuin lapinkoiran. Rotumääritelmä muuttuu epävirallisesti tuon tuosta. Kasvattajat eivät edes pentua myydessään voi olla tietoisia sen hetken tilanteesta - ja ostajalle, uudelle harrastajalle, tulisi taata joku tieto ja oikeus. Herää epäily, voidaanko puhua enää kasvattajan vastuusta tässä suhteessa - lienee puhuttava järjestön vastuusta. Tuomaristoa koulutetaan johonkin tiettyyn suuntaan. Mutta siitä harrastajajoukolle ja kasvattajille tiedottamatta, saati heitä kuulematta suunniteltaessa eteenpäin.

Voitaisiinko tässä asiassa lopultakin mennä avoimeen ja reiluun menettelyyn? Aluksi voitaisiin kartoittaa se tieto, toivomukset ja

pyrkimykset, mitä harrastajilla on rodun suhteen. Sen jälkeen lähteä realiteetit huomioon jatkamaan tätä lapinkoiratyötä. Lähteä eteenpäin siitä tosiasialta, että rekisterissä olevassa koirakannassa on sekä hyvää, että huonoa, samassakin yksilössä; hyvin harvalla nartun omistajalla on mahdollisuus käyttää pohjoisessa tai muuten etäällä olevia koiria siitokseen; perinnöllisyystieteen tietoa tulisi käyttää hyväksi (esim. nyt pääosin porokoirista polveutuvan kannan ei voida edes olettaa muuttuvan rakenteeltaan ja väritykseltään muutamassa vuodessa). Tätä lapinkoiratyötä on nyt tehty 10 vuotta koettaen palata alkuperäiseen koiraan. Paljon on saatu aikaan, kiitos niille kasvattajille, jotka ovat suurimman työn tehneet. Eteenpäin pitäisi käsityksemme mukaan mennä hylkäämättä sitä hyvää, mikä on, vaan etsimällä vielä parempaa. - siihen kuluu ainakin toiset 10 vuotta. Mikäli poromiehet aikoinaan olivat kokeneet pitkäkarvaisen koiran asian omakseen, olisi tilanne ehkä toisin. Nyt täytyy kuul-

la myös etelän kasvattajia, sillä suurin työ on tehty tämän 10 vuoden aikana täällä. Miestämme ainoa rakentava tie on tällä hetkellä etsiä kompromisseja, edetä hitaasti ja kertoittaa tilanne; koirat, niiden jälkeläiset ja tieto, taito ihmisillä. Sitten mieltä yhdessä, mitä pidetään ensisijaisena asiana jalostuksessa. Jakaa avoimesti ja rehellisesti tietoa harrastajajoukolle, edes järjestön puitteissa. Neuvotella ja kuunnella, suunnitella ja harkita, eikä langeta suomalaisten

perisyntiin: täyteen suunnittelemattomuuteen ja sen kautta kaaokseen.

Yhteisen harrastuksen puolesta
Keuruulla 3. tammikuuta 1982

Eila Laatikainen	Mirja Jokela
Kaarina Riuttanen	Maisa Ritala
Matti Riuttanen	Mirja Koskimäki
Leena Tanhuanpää	Leena Saikkonen

P.S. Tiedon siitä, miten asiamme edistyy, pyydämme toimittamaan osoitteella Leena Saikkonen Ala-Paatela, 41340 Laukaa kp 4 puh 941/831839 tai Maisa Ritala puh 943/11141

Kopio kirjeestä on laitettu tiedoksi myös lapinkoirayhdistykselle sekä Paimensukuiseen lapinkoiran kerholle.

Oheisestä kirjeestä ilmenee se hämmennys, joka lapinkoiran harrastajien keskuudessa on viime vuosina vallinnut arvosteluperusteiden jatkuvan muuttelun johdosta.

Pystykorvajärjestön vastauksesta tähän kirjeeseen emme ole tietoisia.

REVIIRIN KYSYMYPALSTALLE

Suomen Pystykorvajärjestö ilmoittaa lehdessään n:o 6 joulukuu 1982 seuraavaa: virallisen kenneltoiminnan ulkopuolella toimivan yhdistyksen Paimensukuisen Lapinkoiran jäsenyys, Reviirin tukeminen ym. on SPJ:n ja Lapinkoirayhdistys ry:n toimintaperiaatteiden vastaista. Voisiko joku lapinkoirien asiaan perehtynyt henkilö selvittää minulle minkälaisen tarkoituksellisen ja toimintaperiaatteet yllämainitut järjestöt omaavat Lapinkoirien kohdalla? Ilmoituksestahan saa selvästi sellaisen käsityksen, että ko. yhdistykset olisivat jonkinlaisessa auktoriteettiasemassa Paimensukuiseen seuraan nähden. Mutta siitä ei selviä minkälaiset tarkoitukselliset ynnä toimintaperiaatteet heillä on. Mikä on syynä mm. jäsenten erottamiseen? Ovatko lapinkoirat vain välikappaleita ja onko suomalainen kenneltoiminta (hierarkioineen ja toteuttajineen) rajattu sellaiseen pykäläviidakkoon, että sen puitteissa ei ole mahdollista valoittaa eettis-, moraalisia-, tieteellisiä ja kulttuurihistoriallisia totuuksia? Miten on ylipäänsä mahdollista, että sellaiset tutkimukset kuten esim. Canis Lapponicus tai Pohjolan valkoiset pystykorvat eivät ole esiintyneet SPJ:n tai SKL:n jäsenlehdissä? Olen kuulunut, että niitä olisi niihin tarjottu, mutta ei hyväksytty? Onko syytä olettaa, että rotujärjestön ja SKL:n hallintoelimiissä vaikuttavat avoimet idiootit? Mitä kaikkea näiden lapinkoirien kohdalla yritetään salailia? Ei suomalainen koiramaailman ihminen ole enää niin valistumaton ja tyhmä, etteikö haluaisi tietoonsa perusteltuja tosiasioita hankkimansa rodun ominaisuuksista - jos niitä olemassa on, niinkuin varmaan on. Totuudet eivät pala tulessakaan, peitellään niitä tai ei.

Ketkä tai kuka on se, joka viime kädessä määrää (päättää) kunkin rodun rotumääritelmän ja millä perusteilla? Motiivihan täytyy olla, koska kysymyksessä ovat elävät, luonnon kehityskulussa kulkevat olennot - KOIRAT.

Suurena kysymysmerkinä

Leena Tervonen-Eerola
Järvenkylä
16740 SAIRAKKALA

VASTAUS

Oheisena SKL:n ja SPJ:n mielipide kirjoituksestani Canis Lapponicus.

Yhtä suurena kysymysmerkinä

Marja Masalin

Suomen Kennelliitto
Bulevardi 14, 00120 Helsinki 12

Finska Kennelklubben r.y.
Bulevarden 14, 00120 Helsingfors 12

☎ 643101

☎ 6055

☎ KOP Bulevardi/KOP Bulevarden
PYP Uudenmaankatu/NFB Nylandsgatan
Helsinki/Helsingfors

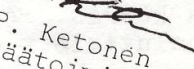
28.9.1982
PK/el

Marja Masalin
Paloheinäntie 34
00670 HELSINKI 67

Tutkielmanne Canis Lapponicum

Tämä tutkielmanne on mielenkiintoinen. Se painottuu tietylle taholle, joten ehdotamme, että tarjoaisitte sitä ao. rotuyhdistysten julkaisuihin. Uskoisimme, että ne ovat kiinnostuneita työstänne.

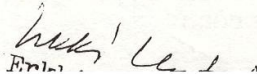
Parhain terveisin
SUOMEN KENNELLIITTO-FINSKA KENNELKLUBBEN r.y.
Koiramme-Våra hundar

P. Ketonen
päätoimittaja

Masalin Marja

Suomen Pystykorvajärjestö r.y. on 20.11.1982 pitämässään kokouksessa päättänyt palauttaa 'Pystykorvalle' lähettämänne kirjoituksen, koska sen mielestä "tutkimuksessanne, pyritään ko. asiasta antamaan toisenlainen kuva kuin mitä SKL:n lapinkoiran rotumerkit, niitä tukeva lähdeaineisto, ulkomuototuomarikokousten tulkinnot sekä Suomen Lapinkoirayhdistyksen omaksuma kanta edellyttävät.

Suomen Pystykorvajärjestö r.y.

Prika

PAIMENSUKUISEN LAPINKOIRAN SEURA

SUOMEN KENNELLIITTOON...

PERUSTELUT PAIMENSUKUISEN LAPINKOIRAN SEURA r.y:
JÄSEN ANOMUKSELLE

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura r.y. hyväksyttiin Suomen yhdistysrekisteriin 20.10.1982. Yhdistyksen kotipaikka on Helsinki ja sen jäsenmäärä 5.11.1983 on 232.

Vuoden 1971 lapinkoiran rekisterin avaamisen jälkeen Suomen Kennelliiton hallitus hyväksyi Suomen Kennelliiton asiantuntijoiden, Olli Korhosen, Juho Perttolan, Eelis Pitkäsén ja Hans Lehtisen suosituksesta Suomen Kennelliiton lapinkoiran rekisteriin muun muassa 43 pitkäkarvaista maatiaisporokoirasukuista koiraa.

Suomen Kennelliiton lapinkoiran rekisterissä tällä hetkellä olevista koirista noin 2/3 polveutuu yksinomaan näistä 43:sta kantakoirasta. Nämä 2/3 Suomen Kennelliiton rekisteröimistä lapinkoirista, ja ainoastaan ne, ovat niitä paimensukuisia lapinkoiria, joita seuran säännöt tarkoittavat

Pitkäkarvainen porojen paimennukseen käytetty maatiaispaimenkoirarotu on varmuudella ollut olemassa. Se on kuvattu samannäköisenä alkaen Buffonista

1700-luvulla päätyen Olli Korhoseen ja Juho Perttolaan 1971 ja Antero Hakalaan 1982. 1980-luvun alussa ei Lapissa enää ollut tätä rotua jäljellä kuin muutama yli-ikäinen yksilö (A. Hakala 1982).

Tämän perinteisen paimenkoiran säilyttäminen Suomen Kennelliiton alaisena nyt, kun sitä ylläpitänyt paimentolaiskulttuuri on Skandinaviasta kadonnut, on ansiokas kulttuuriteko, johon on tunnettu kiinnostusta vain Suomessa. Ilman suomalaista kenneltyötä tämä ainutlaatuinen rotu on tuomittu häviämään.

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura r.y.
puolesta

Outi Liukkonen
sihteeri

NEUVOTTELUT

Paimensukuisen Lapinkoiran Seuran edustajat, Maija Huttunen ja Helvi Tiisala kutsuttiin viime keväänä Suomen Kennelliiton järjestämään neuvottelutilaisuuteen, jonne oli kutsuttu edustajat myös Suomen Lapinkoirayhdistyksestä, Suomen Pystykorvajärjestöstä ja Lapin läänin Kennelpiiristä Suomen kennelliiton lisäksi.

TÄMÄN KOKOUKSEN JÄLKIMAININKEINA ON KÄYTY SEURAAVA
KIRJEENVAIHTO:

Helsinki/Helsingfors

9.3.1984
PK/el

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura
Puheenjohtaja Maija Huttunen
Pirjontie 17
00630 HELSINKI

Ilmoitamme kohteliaimmin tiedoksenne Suomen Kennelliiton hallituksen kokouksen 7.2.1984 päätöksestä seuraavaa:

28 § Työryhmä O. Korhonen, J. Hirvensalo, P. Ketonen oli neuvotellut 19.1.1984 Paimensukuisen Lapinkoiran Seuran liittymisestä SKL-FKK:n jäseneksi Suomen Pystykorvajärjestön, Lapinkoirayhdistyksen, Lapin Kennelpiirin ja Paimensukuisen Lapinkoiran Seuran edustajien kanssa.

Neuvottelussa tulivat esille seuraavat toivomukset, joita hallitus päätti kannattaa:

1. Suomen Lapinkoirayhdistys ja Paimensukuisen Lapinkoiran Seura neuvottelisivat yhteistyöstä ja vm. yhdistyksien liittymisestä em:n jäseneksi.
2. Suomen Pystykorvajärjestö ei olisi liian jyrkkä em. asiassa ja siinä, että myös lapinporokoiria jossain vaiheessa liitettäisiin ehkä yhdistykseen "Lappalaiskoirat".
3. Jokainen tinkisi jyrkistä mielipiteistä.
4. Lapinkoiran rekisteri suljettaisiin.

Kennelterveisin
SUOMEN KENNELLIITTO-FINSKA KENNELKLUBBEN r.y.

P. Ketonen
toiminnanjohtaja

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura SKL:lle 4.8.84

SUOMEN KENNELLIITTO/

Työryhmä Olli Korhonen, Juhani Hirvelä ja Pekka Ketonen

Vastaamme tiedonantoon Suomen Kennelliiton päätöksestä 7.2.84

Kohta 1: "Suomen Lapinkoirayhdistys ja Paimensukuisen Lapinkoiran Seura neuvottelisivat yhteistyöstä ja ym. yhdistyksen liittymisestä em:n jäseneksi."

Paimensukuisen Lapinkoiran Seuran vuosikokouksessa keskusteltiin tästä ehdotuksesta. Jäseneksi liittyminen Lapinkoirayhdistykseen ei saanut jäsenistön kannatusta, koska tämä yhdistys on päättänyt yhtyä Suomen Pystykorvajärjestön päätökseen että:

"Virallisen kenneltoiminnan ulkopuolella toimivan yhdistyksen Paimensukuisen Lapinkoirayhdistyksen, tai sen jäsenjulkaisun Reviirin tukeminen on Suomen Pystykorvajärjestön ja Suomen Lapinkoirayhdistys ry:n toimintaperiaatteiden vastaista." (Pystykorva 6/82, Lapinkoira 1/83) Koska näistä päätöksistä ei ole valitusoikeutta eikä niitä ole kumottu Paimensukuisen Lapinkoiran Seuran liittyminen Suomen Lapinkoirayhdistykseen, joka on Suomen Pystykorvajärjestön alainen rotua harrastava yhdistys, antaisi em. yhdistykselle jälleen mahdollisuuden erottaa jäseniämme mielivaltaisesti. Vuosikokouksen päätös oli yksimielinen.

Viittaamme kokemuksiimme. Vuonna -82 Suomen Pystykorvajärjestö erotti jäsenyydestään julkisesti lehtensä palstoilla Paimensukuisen Lapinkoiran Seuran puheenjohtajan Aila Korhosen, sihteeri Outi Liukkosen, johtokunnan jäsenet Tuija Huhtisen ja Helvi Tiisalan, Reviiri-lehden toimittaja Marja Masalinin sekä Marri Vainion. Johtokunnan jäseniä Maija Huttusta ja Jutta Noposta ei erotettu, ja he ovat yhä Suomen Pystykorvajärjestön jäseniä.

Suomen Lapinkoirayhdistys erotti heti tämän jälkeen Maija Huttusen ja Jutta Noposen jäsenyydestään ilmoittaen yhtyvänsä Suomen Pystykorvajärjestön päätökseen. Lisäksi erotettiin Tuija Huhtinen, Outi Liukkonen ja Marja Masalin. Johtokunnan jäsen Aila Väistö on sen sijaan saanut pysyä Lapinkoirayhdistyksen jäsenenä.

Aila Korhonen ja Helvi Tiisala eivät olleet jäseniä Suomen Lapinkoira-yhdistyksessä, samoin Marri Vainio, jonka jäsenanomusta em. yhdistys ei ole hyväksynyt.

Kohta 2: "Suomen Pystykorvajärjestö ei olisi liian jyrkkä em. asiassa ja siinä, että myös lapinporokoira jossain vaiheessa liitettäisiin ehkä yhdistykseen "Lappalaiskoirat".

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura yhtyy tähän Suomen Kennelliiton hallituksen kannanottoon.

Kohta 3: "Jokainen tinkisi jyrkistä mielipiteistä."

Puhelinneuvottelussa (Helvi Tiisala - Hannele Honkanen) Suomen Lapinkoira-yhdistys ilmoitti linjakseen sen, että koska lapinkoiraksi rekisteröityjen koirien taustasta ei voida saada minkäänlaista tietoa, lapinkoira rotuna tehtäköön sekarotuisista Lapin läänin koirista. Paimensukuisen Lapinkoiran Seura haluaa tiedustella, onko tämä myös Suomen Kennelliiton virallinen kanta.

Emme voi hyväksyä tätä lähtökohtaa rodun kehittämiseksi. Viittaamme moniin Kennelliiton julkaisemiin artikkeleihin poroa paimentavista koirista sekä myös tekemiimme selvityksiin ns. risteytettyjen lapinkoira-yhdistysten taustasta. Näiden koirien taustahan on tunnettu, tiedot löytyvät Suomen Kennelliiton rekistereistä muiden rotujen kohdalta.

Näistä erittäin erillisistä mielipiteistä johtuen katsomme, että rodun kantakoirien taustan tutkiminen Kennelliiton nimeämän puolueettoman välittäjän avustuksella antaisi mahdollisuuden edistyä tässä lapinkoira-asiassa.

Kohta 4: "Lapinkoiran rekisteri suljettaisiin."

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura toteaa, että rekisteri on suljettu.

(allekirjoitukset, Maija Huttunen ja Helvi Tiisala)

Paimensukuisen Lapinkoiran

Seura r.y.

Lokkalantie 16 B 52

1984-11-04

00330 Helsinki

Pekka Ketonen/Suomen Kennelliitto-

Finska Kennelklubben r.y.

Bulevardi 14

00120 HELSINKI

Tiedustelu

koska Paimensukuisen Lapinkoiran Seura r.y:lle ei ole 1984-11-04 mennessä toimitettu vastausta 1984-08-04 SKL-FKK r.y:n toimistoon jätettyyn selvitykseen (liite 1), jossa käsiteltiin tiedonantoa, joka koski SKL-FKK r.y:n hallituksen päätöstä 1984-02-07, pyydämme kirjallista selvitystä asian käsittelystä asianomaisessa toimikunnassa sekä mahdollisista päätöksistä ja toimenpiteistä .

kunnioittaen

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura r.y.

puolesta

Outi Liukkonen

sihteeri

LIITE

Vastaus tiedonantoon SKL-FKK r.y:n hallituksen päätöksestä 1984-02-07

SUOMEN KENNELLIITTO

Bulevardi 14 00120 Helsinki 12

FINSKA KENNELKLUBBEN ry.

Bulevarden 14 00120 Helsingfors 12 Finland

Helsinki/Helsingfors

12.11.1984
PK/el

Paimensukuisen Lapinkoiran Seura r.y.
Siht. Outi Liukkonen
Lokkalantie 16 B 52
00330 HELSINKI

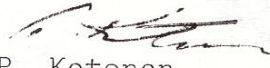
Viitaten arvoisaan kirjeeseen 4.11.1984 ilmoitamme seuraavaa:

Olemme ilmoittaneet SKL-FKK:n hallituksen päätöksestä 7.2.1984 eri osapuolille 9.3.1984.

Asiasta ei ole keskusteltu eikä päätetty toimikunnassa eikä SKL-FKK:ssa. Katsomme, että tämä asia on nyt Suomen Pystykorvajärjestön, Suomen Lapinkoirayhdistyksen ja Paimensukuisen Lapinkoiran Seuran keskeinen.

Toivomme, että otatte yhteyden Suomen Pystykorvajärjestöön ja Suomen Lapinkoirayhdistykseen ja että asia hallituksen toivomuksin kehittyy parhain päin.

Kennelterveisin
SUOMEN KENNELLIITTO-FINSKA KENNELKLUBBEN r.y.

P. Ketonen
toiminnanjohtaja